

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XXII

Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Beata Piwowarska

Protokolant starszy sekretarz sądowy Dorota Zagórska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 września 2012 r. w Warszawie

sprawy z powództwa **I** Spółki Akcyjnej w Warszawie

przeciwko **P i S** wspólnikom spółki cywilnej **B** w Warszawie

- o ochronę praw z rejestracji wzoru wspólnotowego i zapłatę

1. zakazuje **P i S** wspólnikom spółki cywilnej **B** w Warszawie naruszania prawa **I** Spółki Akcyjnej w Warszawie do wzoru wspólnotowego zarejestrowanego w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego pod numerem 552500-0001, to jest wprowadzania do obrotu, oferowania, reklamowania oraz składowania w celu oferowania profili naśladujących ten wzór, oznaczonych symbolem RSQ, stanowiących element systemu *Quadro*;
2. umarza postępowanie w zakresie żądań objętych punktami 2., 4. i 6. pozwu;
3. w pozostałej części powództwo oddala.

UZASADNIENIE

Postanowieniem wydanym 10 lipca 2012 r. w sprawie sygn. akt XXIIIGWo 30/12 Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych udzielił I Spółce Akcyjnej w Warszawie zabezpieczenia jej roszczeń przez:

- zakazanie P i S – na czas trwania postępowania – oferowania, reklamy, wytwarzania, wprowadzania do obrotu oraz składowania w celu oferowania profili naśladujących zarejestrowany na rzecz uprawnionej wzór wspólnotowy, a w szczególności profilu oznaczonego symbolem RSQ, stanowiącego element systemu Quadro,
- zajęcie – na czas trwania postępowania – znajdujących się w miejscach prowadzenia przez obowiązanych działalności gospodarczej, w ich magazynach, sklepach, u dystrybutorów obowiązanych oraz we wszystkich innych miejscach, które zostaną ustalone przez komornika w toku postępowania zabezpieczającego, będących własnością P i S, profili naśladujących wzór wspólnotowy nr 552500-0001, a w szczególności profili oznaczonych symbolem RSQ, stanowiących element systemu Quadro,
- zajęcie – na czas trwania postępowania – znajdujących się w miejscach prowadzenia przez obowiązanych działalności gospodarczej, w ich magazynach, sklepach, u dystrybutorów obowiązanych oraz we wszystkich innych miejscach, które zostaną ustalone przez komornika w toku postępowania zabezpieczającego, będących własnością P i S, materiałów reklamowych, w tym katalogów i ofert, zawierających wizerunki profili naśladujących wzór wspólnotowy nr 552500-0001, a w szczególności profilu oznaczonego symbolem RSQ, stanowiącego element systemu Quadro.

30 lipca 2012 r. (data nadania k.37)IS.A. w Warszawie wystąpiła z pozwem o :

1. zakazanie P i S naruszania jej prawa do wzoru wspólnotowego nr 552500-0001, to jest wytwarzania, oferowania, wprowadzania do obrotu, reklamy oraz składowania w celu oferowania profili naśladujących ten wzór, a w szczególności profili oznaczonych symbolem RSQ stanowiących element systemu *Quadro*;
2. zakazanie pozwanym naruszania jej prawa do wzoru wspólnotowego nr 552500-0001 poprzez oznaczanie go własną nazwą handlową oraz zakazanie wytwarzania, oferowania,

wprowadzania do obrotu, reklamy i składowania w celu oferowania wzoru przemysłowego nr 552500-0001 pod własną nazwą handlową pozwanych;

3. nakazanie pozwanym wycofania z obrotu, na ich koszt, profili naśladowujących zarejestrowany na rzecz powódki wzór wspólnotowy nr 552500-0001, a w szczególności profili oznaczonych symbolem RSQ stanowiących element systemu *Quadro*;
4. nakazanie pozwanym wycofania z obrotu, na ich koszt, profili naśladowujących zarejestrowany na rzecz powódki wzór wspólnotowy nr 552500-0001, oferowanych przez pozwanych pod ich własną nazwą handlową oraz zniszczenie tych profili;
5. nakazanie pozwanym zniszczenia, na ich koszt, wszystkich materiałów reklamowych, w tym katalogów i ofert, zawierających wizerunki profili naśladowujących zarejestrowany na rzecz powódki wzór wspólnotowy nr 552500-0001, w tym w szczególności profili oznaczonych symbolem RSQ stanowiących element systemu *Quadro*;
6. nakazanie pozwanym zniszczenia, na ich koszt, wszystkich materiałów reklamowych, w tym katalogów i ofert, zawierających wizerunki profili stanowiących wzór wspólnotowy nr 552500-0001, oznaczonych przez pozwanych ich własną nazwą handlową;
7. nakazanie pozwanym opublikowania, na ich koszt, w czasopiśmie *Rzeczpospolita*, w terminie 14 dni od uprawomocnienia się orzeczenia, informacji o treści: *Wyrokiem z dnia ... Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych zakazał P i S prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą B s.c. naruszania przysługującego I S.A. prawa z rejestracji wspólnotowego wzoru przemysłowego zarejestrowanego w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w Alicante pod numerem 552500-0001, przedstawiającego profil (rączkę) do drzwi przesuwnych o handlowej nazwie Edmonton/Yukon, poprzez zakaz wytwarzania, oferowania, wprowadzania do obrotu, reklamy oraz składowania w celu oferowania.*;
8. zasądzenie od pozwanych – solidarnie - na rzecz *Fundacji Na Rzecz Sportu Jeździeckiego I Szarek* kwoty 5.000 zł tytułem usunięcia skutków niedozwolonych działań polegających na naśladownictwie profilu zarejestrowanego jako wzór wspólnotowy nr 552500-0001;
9. zwrot kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powódka powołała się na służące jej prawo wyłączne do wzoru wspólnotowego nr 552500-0001, zarzucając pozwanym jego naruszenie oraz dopuszczenie się czynu nieuczciwej konkurencji stypizowanego w art. 13 ust. 1 u.z.n.k., polegającego na kopiowaniu zewnętrznej postaci produktu – profilu aluminiowego do drzwi przesuwnych o

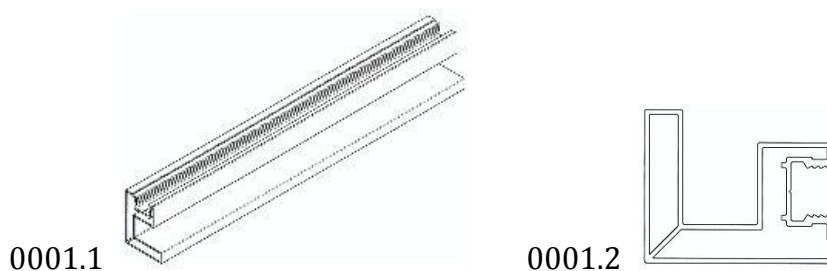
nazwie handlowej Edmonton/Yukon, za pomocą technicznych środków reprodukcji, wprowadzającym klientów w błąd co do tożsamości producenta lub produktu. (k.2-37)

P i S zażądali oddalenia powództwa i zwrotu kosztów procesu. Przyznali, że – na skutek pomyłki wynikającej z niesprawdzenia rejestrów Urzędu Harmonizacji Rynku Wewnętrznego – doszło do naruszenia prawa wyłącznego I S.A. Po otrzymaniu wezwania przesądowego wycofali jednak z obrotu kwestionowane produkty, katalogi, instrukcje i matryce, a także przeprosili powódkę za naruszenie jej praw. W nowym katalogu oraz na ich stronie internetowej nie ma już kwestionowanych profili. (k.46-78)

Na rozprawie w dniu 17 września 2012 r. I S.A. cofnęła pozew w zakresie żądań określonych w punktach 2., 4. i 6., zrzekając się przy tym roszczenia. (k.99-100) Uznając cofnięcie za skuteczne w rozumieniu art. 203 § 2 k.p.c. **Sąd postanowił o umorzeniu w tej części postępowania. (art. 355 k.p.c.)**

Sąd ustalił, że :

I S.A. w Warszawie jest producentem i dostawcą systemów komponentów i prefabrykatów oraz rozwiązań służących do zabudowy wnęk i budowy szaf opartych o drzwi systemowe I. (bezsporne) Powódce służy prawo do wzoru wspólnotowego zarejestrowanego w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w Alicante w dniu 29 VI 2006 r. pod nr 552500-0001, o czym opublikowano 18 VII 2006 r. dla profili ościeżnicowych do okien i drzwi. Wzór przedstawia się następująco :

(bezsporne – tak też k.20-22) Wzór ten został zastosowany do produkowanego przez I S.A. aluminiowego profilu (rączki) do drzwi przesuwanych, oferowanego przez powódkę pod nazwą handlową *Edmonton/Yukon*. (bezsporne – tak też k.19)

P i S wspólnicy spółki cywilnej B w Warszawie (k.23- 25) importowali i oferowali do sprzedaży profile do drzwi przesuwanych oznaczone symbolem RSQ stanowiące element

systemu *Quadro*. (bezsporne – tak też dowód rzeczowy, wydruki ze stron internetowych k.26-28), które są podobne do wzoru wspólnotowego I S.A. Profil pozwanych i profil, w którym zawarty jest wzór wspólnotowy powódki są wykorzystywane do budowy drzwi przesuwanych do szaf i zabudowy wnęk, elementami funkcjonalnymi są zatem wspólne im obu : długość (listwa) oraz zagłębienie, w którym osadzana jest płyta meblowa. Zorientowanym użytkownikiem jest w tym przypadku stolarz wykonujący z elementów składowych tego typu szafy, znający pełną ofertę rynkową profili. Na takim zorientowanym użytkowniku profil do drzwi przesuwanych o nazwie oznaczony symbolem RSQ stanowiący element systemu *Quadro* wywołuje takie samo ogólne wrażenie jak wzór nr 552500-0001. P i S naruszyli zatem prawo wyłączne do tego wzoru, oferując do sprzedaży profil do drzwi przesuwanych oznaczony symbolem RSQ stanowiący element systemu *Quadro*. (cena normatywna dokonana na podstawie bezpośredniego porównania przedstawienia wzoru w świadectwie rejestracji OHIM oraz dowodu rzeczowego)

Wezwani przez I S.A. do dobrowolnego zaniechania naruszeń jej prawa, pozwani zadeklarowali wolę odstąpienia od importu, sprzedaży i reklamy profili do drzwi przesuwanych RSQ stanowiących element systemu *Quadro*, zniszczenia kwestionowanych produktów, a także złożenia stosownego oświadczenia. (bezsporne – tak też korespondencja stron k.29-31, 33-35, 50-54, 60-63, oświadczenie k.32) W dacie wykonania zabezpieczenia pozwani nie znajdowali się już w posiadaniu profili stanowiących przedmiot zajęcia. (bezsporne – tak też protokół zajęcia komorniczego k.75, dowody złomowania k.55-59) W swych katalogach i informacji handlowej nie reklamują już profilu RSQ. (dowód : katalogi k.64, 71, zestawienie towarów k.65-70, 72-74) Na ich stronie internetowej nadal znajduje się jednak oferta sprzedaży profili do drzwi przesuwanych RSQ. (bezsporne – tak też wydruk ze strony internetowej k.95) Oferują je także dystrybutorzy pozwanych. (bezsporne – tak też fotografie i oświadczenie k.96-98)

Sąd zważył co następuje :

Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z 12 XII 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U.UE.L.02.3.1, z 5 I 2002 r. Dz.U.UE.L.02.3.1) stworzyło ujednolicony system nabywania prawa wyłącznego do wzoru, jego jednolitego skutku na terytorium Wspólnoty (obecnie Unii Europejskiej) i jednolitego systemu ochrony. (ust. 3 art.1) Rozporządzenie zawiera legalną definicję, wg której wzorem jest postać całego produktu lub jego części, wynikająca w szczególności z cech linii konturów, kolorystyki, kształtu, tekstury lub materiałów produktu albo jego ornamentacji (art. 3a). Produktem natomiast jest każdy przedmiot przemysłowy lub rękodzielniczy, włączając w to m.in. części przeznaczone do stworzenia produktu złożonego, opakowanie, wygląd zewnętrzny, symbole graficzne oraz kroje pisma typograficznego, z wyłączeniem programów komputerowych. Postać produktu przejawia się w jego zewnętrznych

cechach charakterystycznych, formie i ukształtowaniu, jego przyozdobieniu, wyrażającym się w zestawieniu linii, konturów, doborze kolorów lub użyciu powierzchni o specjalnych właściwościach. W wyglądzie zewnętrznym produktu mieszczą się wszystkie jego charakterystyczne cechy, które są wizualnie postrzegalne, widoczne w czasie normalnego użytkowania przez użytkownika finalnego. (tak M. Poźniak-Niedzielska *Wzór wspólnoty. w Ochrona znaków towarowych, wzorów przemysłowych i oznaczeń geograficznych w Polsce po akcesji do Unii Europejskiej*. UPRP W-wa 2004 s.56, 57, *Ochrona wzorów przemysłowych w prawie europejskim*. Europejski Przegląd Sądowy 1/2007 s.4-11)

Zarejestrowany wzór wspólnotowy podlega ochronie w okresie 5 lat od daty zgłoszenia, o ile spełnia on przesłanki z art. 1 ust.2b w zw. z art. 5 ust.1b i art. 6 ust.1b. Uprawniony może jednak przedłużyć okres ochrony na jeden lub więcej okresów pięcioletnich, łącznie do 25 lat. Powstaje w ten sposób wyłączone prawo z rejestracji, polegające na używaniu i zakazywaniu osobom trzecim używania tego wzoru, obejmujących w szczególności wytwarzanie, oferowanie, wprowadzenie do obrotu, import i eksport lub używanie produktu, w którym wzór jest zawarty albo zastosowany, lub składowanie takiego produktu w tych celach (art. 19 ust.1).

Z rejestracji wzoru wspólnotowego wynikają więc dla uprawnionego roszczenia zakazowe względem osoby, która narusza lub grozi naruszeniem prawa m.in. wytwarzając, wprowadzając do obrotu, czy przechowując produkty, w których wzór jest inkorporowany. Dla oceny naruszenia (groźby naruszenia) istotne jest ustalenie, że wzór ucieleśniony w produkcie pozwanego jest na tyle podobny do wzoru zarejestrowanego na rzecz powoda, że nie wywołuje on na zorientowanym użytkowniku innego ogólnego wrażenia, uwzględnia się przy tym stopień swobody twórcy. Zgodnie z art. 10, zakres ochrony wzoru wspólnotowego obejmuje bowiem każdy wzór, który nie wywołuje u poinformowanego użytkownika innego ogólnego wrażenia (ust.1), uwzględniając przy tym stopień swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru (ust.2).

Przy badaniu naruszenia prawa do wzoru stosuje się te same reguły co przy ocenie indywidualnego charakteru rysunku lub modelu, która opiera się na ogólnym wrażeniu, jakie sprawiają one na zorientowanym użytkowniku w odniesieniu do tego co poprzednio istniało w tej samej dziedzinie produktów. Zgodnie z brzmieniem art. 10 ust. 1 rozporządzenia, wrażenie to jednak nie musi być wyraźnie odmienne. Wystarczające jest, że pomiędzy przeciwstawianymi sobie wzorami występują takie różnice, które determinują odmiennność ogólnego wrażenia zorientowanego użytkownika. Interpretacja przepisu art. 10 zgodna z tezą 14 preambuły, stawiająca wymóg, aby inne wzory sprawiały na zorientowanym użytkowniku wyraźnie odmienne wrażenie od wzoru zarejestrowanego prowadziłyby do nieuzasadnionego rozszerzenia zakresu ochrony na wszystkie te wzory, które pozbawione są zdolności rejestracyjnej (indywidualnego charakteru).

Ocena podobieństwa wzorów, zarejestrowanego i zawartego lub zastosowanego w kwestionowanym produkcie, dokonywana jest z punktu widzenia zorientowanego użytkownika. Sąd podziela pogląd prof. Marii Poźniak-Niedzielskiej, że jest to użytkownik bardziej przenikliwy i mający lepszą niż zwykły znajomość przedmiotu. Nie jest to twórca, przeciętny odbiorca ani znawca w danej dziedzinie lecz osoba, która tkwi pomiędzy nimi. (*Ochrona wzorów przemysłowych w prawie europejskim*. Europejski Przegląd Sądowy 1/2007 s.6, por. także M.Poźniak-Niedzielska, J.Sieńczyło-Chlabcz *Europejskie prawo wzorów przemysłowych*. Oficyna Wolters Kluwer business Warszawa 2010 s.36-46, M.Poźniak-Niedzielska Glosa do wyroku Sądu Najwyższego z 23 X 2007 r. IICKS 302/07 OSP 6/2009 poz.66)

W tym przypadku będzie to stolarz, który używa profili (rączek) do montowania drzwi przesuwanych w szafach lub zabudowie wnęk. Jego orientacja co do stanu wzornictwa przemysłowego w odniesieniu do tego rodzaju specjalistycznych produktów wiąże się ze świadomością ich cech funkcjonalnych, które ograniczają swobodę twórczą projektanta. Stolarz nie jest zwykłym konsumentem, jest fachowcem w swojej dziedzinie i w pierwszym rzędzie zwraca uwagę na to, czy produkt ma określone właściwości (cechy) – wzdłużny kształt, zagłębienie, w którym umieszcza się płytę meblową, czy będzie pełnił wymagane funkcje – przesuwania drzwi, pomijając te elementy przy ocenie podobieństwa wzorów. Tym łatwiej wyróżni on te elementy, które są nowe, odmienne od wcześniej spotykanych w wyglądzie tego rodzaju produktów, a które będą decydować o podobieństwie (lub jego braku) zarejestrowanego wzoru wspólnotowego i przeciwstawionego mu produktu.

Ze świadectwa OHIM wynika, że I S.A. w Warszawie służy prawo z rejestracji wzoru wspólnotowego nr 552500-0001, który znajduje zastosowanie do profili wykorzystywanych przez wytwórców drzwi przesuwanych do szaf i zabudowy wnęk. Jakkolwiek wzór podlega ochronie jako taki (art. 36 ust. 6 rozporządzenia), to charakter produktu, w którym jest on zastosowany lub zawarty, brany jest pod uwagę przy ocenie naruszenia. Przeznaczenie, cechy i właściwości takiego właśnie produktu są uwzględniane przy określeniu stopnia swobody twórczej projektanta. Bezsporny w sprawie jest przedmiot naruszenia (kwestionowany produkt). Wygląd profilu RSQ i zastosowanego w nim trójwymiarowego wzoru przemysłowego wynika w sposób niewątpliwy z zaoferowanych dowodów rzeczowych i wydruków ze stron internetowych. W ich świetle nie budziło wątpliwości Sądu przyznanie przez pozwanych faktu naruszenia prawa z rejestracji.

W sprawach wzorów wspólnotowych sądy stosują przepisy cyt. rozporządzenia (art. 88 ust.1), a w kwestiach w nim nieuregulowanych ustawodawstwo krajowe, zarówno w zakresie przepisów prawa materialnego (ust.2.) jak i procesowego, stosowanych do tego samego rodzaju

postępowań w sprawach dotyczących praw z rejestracji krajowego wzoru przemysłowego.

Uznając, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia praw z rejestracji, sąd stosuje, jeśli nie stoją temu na przeszkodzie ważne powody, następujące środki :

- a. zabraniające kontynuowania działań naruszających lub grożących naruszeniem wzoru,
 - b. zajęcie podrobionych produktów;
 - c. zajęcie materiałów i narzędzi wykorzystanych w przeważającej mierze do wytworzenia podrobionych dóbr, jeżeli ich właściciel wiedział do jakich celów były użyte lub w określonych okolicznościach było to oczywiste,
 - d. wszelkie środki pozwalające na nałożenie innych sankcji, odpowiednich w określonych okolicznościach, przewidziane przepisami prawa krajowego, w tym również prawa prywatnego międzynarodowego państwa członkowskiego, w którym naruszenie groziło lub miało miejsce.
- (art. 89 ust.1) Sąd w sprawach wzorów wspólnotowych podejmuje, zgodnie z prawem krajowym, niezbędne środki zapewniające przestrzeganie sankcji określonych w ust.1. (ust.2)

W przekonaniu Sądu, nieusunięcie przez pozwanych informacji handlowej o sprzedaży spornych profili uzasadnia uznanie, że – pomimo deklaracji składanych w postępowaniu przesądowym – stan naruszenia trwa nadal. Z tych względów, na podstawie art. 89 ust.1 rozporządzenia, Sąd zakazał pozwanym naruszania prawa I S.A. do wzoru wspólnotowego zarejestrowanego w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego pod numerem 552500-0001, to jest wprowadzania do obrotu, oferowania, reklamowania oraz składowania w celu oferowania profili naśladujących ten wzór, oznaczonych symbolem RSQ, stanowiących element systemu *Quadro*. Sąd oddalił natomiast żądanie z pkt 1. pozwu w zakresie zakazania ich wytwarzania, powódka nie dowiodła bowiem, że profile są produkowane przez pozwanych, którzy zaprzeczyli stawianemu im zarzutowi, twierdząc, że pochodzą one z importu.

Sąd uznał za nieuzasadnione żądania określone w pkt 3., 5. i 7. pozwu.

Zgodnie z przepisem art. 286 p.w.p., sąd, rozstrzygając o naruszeniu prawa, może orzec, na wniosek uprawnionego, o będących własnością naruszającego bezprawnie wytworzonych lub oznaczonych wytworach oraz środkach i materiałach, które zostały użyte do ich wytworzenia lub oznaczenia. W szczególności może orzec o ich wycofaniu z obrotu, przyznaniu uprawnionemu na poczet zasądzonej na jego rzecz sumy pieniężnej albo zniszczeniu. Orzekając, sąd uwzględnia wagę naruszenia oraz interesy osób trzecich.

Bezsporne w sprawie jest, że w dacie wykonania zajęcia komornik nie stwierdził istnienia w magazynach pozwanych spornych profili oraz materiałów reklamowych, w tym

katalogów i ofert. P i S przedstawili natomiast wiarygodne dowody zniszczenia produktów naruszających prawo do wzoru oraz aktualny katalog reklamowy. W ocenie Sądu, powódka nie dowiodła w tym postępowaniu – do czego była zobowiązana, zgodnie z ogólną zasadą rozkładu ciężaru dowodu – art. 6 k.c., aktualności stawianych pozwanym zarzutów posiadania przedmiotów naruszenia. Nie wykazała także, iż profile znajdujące się w ofercie sklepu S w Kalwarii Zebrzydowskiej (k.96-98) nadal stanowią własność pozwanych. Należy pamiętać, że zgodnie z art. 232 k.p.c. strona zobowiązana jest zgłaszać wnioski dowodowe. Ma także obowiązek dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i przedstawiać dowody (art. 3 k.p.c.). Ewentualne ujemne skutki nieprzedstawienia dowodu obciążają stronę, która nie dopełniła ciężącego na niej obowiązku. (wyrok Sądu Najwyższego z 15 VII 1999 r. I CKN 415/99) Samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę je zgłaszającą. (art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c.) (wyrok Sądu Najwyższego z 22 XI 2001 r. I PKN 660/00 Wokanda 2002/7-8/44)

Żądanie podania do publicznej wiadomości informacji o wyroku zawarte w pkt 7. pozwu, oparte na przepisach art. 296 ust. 1a i art. 292 w zw. z art. 287 ust. 2 p.w.p. nie zostało przez I S.A. w żaden sposób uzasadnione, a tym bardziej poparte faktami wskazującymi na zakres naruszenia wyłączności, a w konsekwencji na wybór publikatora oraz sposobu ogłoszenia wyroku. Należy wyjaśnić, że powołane przepisy zmierzają do usunięcia skutków naruszenia praw wyłącznych i nie mogą być stosowane w sposób automatyczny, niezwiązany z treścią praw wyłącznych i sposobem działania naruszydiciela.

W ocenie Sądu bezzasadne było także roszczenie z pkt 8. wynikające wprost z zarzutu dopuszczenia się przez pozwanych czynu nieuczciwej konkurencji. Na gruncie ustawy z 16 kwietnia 1993 r. *o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji* nie mogły być natomiast oceniane żądania określone w punktach 1., 3. i 5. pozwu, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika I S.A. jednoznacznie wskazuje w nich bowiem na naruszenie jej prawa do wzoru wspólnotowego.

Zgodnie z jej art. 1, *ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji* reguluje zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji w działalności gospodarczej - w interesie publicznym, przedsiębiorstw oraz klientów, nie może jednak być traktowana jako instrument służący wyeliminowaniu konkurencji w ogóle, w celu zachowania przez przedsiębiorcę dominującej pozycji rynkowej. (tak Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z 30 IX 1998 r. sygn. akt I ACa

281/98 Apel.-Lub.1999/1/1) Stosownie do art. 3 ust. 1, uznanie działania za czyn nieuczciwej konkurencji warunkowane jest kumulatywnym spełnieniem następujących przesłanek :

- ☐ czyn ma charakter konkurencyjny,
- ☐ narusza lub zagraża interesowi innego przedsiębiorcy lub klienta,
- ☐ jest bezprawny, tj. sprzeczny z prawem lub dobrymi obyczajami.

Sąd podziela przyjęty w doktrynie pogląd, iż przepis art. 3 w ust. 1 w sposób ogólny określa czyn nieuczciwej konkurencji, podczas gdy w ust. 2 wymienia przykładowo niektóre czyny (m.in.: wprowadzające w błąd oznaczenie towarów), typizowane dodatkowo w art. 5-17, które należy wyklądać w ten sposób, że ogólne określenie czynu nieuczciwej konkurencji i przepisy czyn ten uszczegóławiające pozostają w następujących wzajemnych relacjach :

- ✓ wymienione w ustawie czyny nieuczciwej konkurencji nie tworzą zamkniętego katalogu, za nieuczciwie konkurencyjne można uznać także działanie niewymienione w art. 5-17, jeżeli tylko spełnia ono przesłanki zdefiniowane w art. 3 ust. 1,
- ✓ wymagania wskazane w definicji odnoszą się do czynów wymienionych w art. 5-17, art. 3 ust. 1 spełnia funkcję korygującą w stosunku do przepisów szczególnych typizujących czyny nieuczciwej konkurencji. Gdy dany stan faktyczny, formalnie, spełnia przesłanki z art. 5-17, w rzeczywistości jednak działanie nie wykazuje któregoś ze znamion art. 3 ust.1 (np. bezprawności) uznanie go za czyn nieuczciwej konkurencji jest wykluczone.

Uznanie konkretnego działania za czyn nieuczciwej konkurencji wymagać będzie zatem ustalenia, na czym ono polegało i zakwalifikowania go pod względem prawnym przez przypisanie mu cech konkretnego deliktu wskazanego w Rozdziale 2. u.z.n.k. (*Czyny nieuczciwej konkurencji* - art. 5-17) lub deliktu tam nieujętego ale odpowiadającego hipotezie art. 3 ust. 1. Czyny konkurencyjne powinny być badane przede wszystkim w świetle przesłanek określonych w przepisach art. 5-17 u.z.n.k. i dopiero gdy nie mieszczą się w dyspozycji któregośkolwiek z tych przepisów, podlegają ocenie według klauzuli generalnej z art. 3. (tak Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 30 IX 1998 r. sygn. akt I ACa 281/98 Apel.-Lub.1999/1/1)

Przepis art. 13 u.z.n.k. stanowi w ust. 1, że czynem nieuczciwej konkurencji jest naśladowanie gotowego produktu, polegające na tym, że za pomocą technicznych środków reprodukcji jest kopiowana zewnętrzna postać produktu, jeżeli może wprowadzić klientów w błąd co do tożsamości producenta lub produktu. *Niedozwolone naśladownictwo może [...] nie tylko dotyczyć identyczności kopii i oryginału, ale da się także rozciągnąć na przypadki odmienności wymiarów. Wystarczy taki stopień podobieństwa, który spowoduje, że przeciętny nabywca na podstawie całościowego wrażenia nie odróżni produktu wtórnego od tego pierwotnego.* (M. Orliński Glosa do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 2002 r., I CKN 1319/00. PPH 2004/2/54)

W ocenie Sądu, stawiany pozwanemu zarzut nie został poparty twierdzeniami odnoszącymi się do faktów ani dowodami. I S.A. nie przedstawiła swego produktu – profilu *Edmonton/Yukon* ani profilu oferowanego przez pozwanych, całkowicie uniemożliwiając Sądowi dokonanie oceny naruszenia reguł uczciwej konkurencji. Jakkolwiek pozwani przyznali fakt kopiowania produktu, to przyznanie to nie rozciąga się na istnienie możliwości wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości producenta lub produktu. Zaoferowane przez nich dowody wskazują na to, że ich profile RSQ są wyraźnie oznaczone nazwą przedsiębiorstwa B, co wyklucza ryzyko konfuzji konsumenckiej. *Wyczerpujące i wyraźne oznaczenie producenta na opakowaniu towaru oraz trwałe umieszczenie znaku towarowego bezpośrednio na produkcie wprowadzanym do obrotu wyłącza możliwość wywołania błędu zarówno co do tożsamości producenta, jak i produktu /.../* (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 11 VI 2002 r. ICKN 1319/00)

Występując z żądaniem wynikającym z art. 18 ust. 1 pkt 6 u.z.n.k. I S.A. nie wykazała, że cel społeczny, na który żąda ona zasądzenie kwoty 5.000 zł jest związany ze wspieraniem kultury polskiej lub ochroną dziedzictwa narodowego. Nie dowiodła też, że kwota taka jest odpowiednia, zważywszy sposób i zakres naruszeń (rozmiar i częstotliwość, krąg adresatów czynu, sposób działania sprawcy, rodzaj interesów, których dotyczyło naruszenie). Nie wykazała, że pozwani zawinili czyn nieuczciwej konkurencji, nie wyjaśniając nawet, w czym dopatruje się ich winy, i jakiej. **Także więc żądanie oparte na przepisie art. 18 pkt 6 w zw. z art. 13 ust. 1 u.z.n.k. podlegać musiało oddaleniu jako całkowicie nieudowodnione.**

O kosztach Sąd orzekł na zasadzie art. 100 zdanie drugie k.p.c., obciążając nimi w całości powódkę, której roszczenia zostały uwzględnione w nieznacznej zaledwie części.